

[Weikop.]

hvad der må opkræves af skolepenge, og når ministeriet bestemmer lønningerne, er det åbenbart, at det nødvendige udstyrs anskaffelse er ganske afhængig af de midler, der kan fremskaffes ad frivillighedens vej. Handelsministeriet og handelsministeren stiller sig meget forstående, men jeg vil gerne her nævne et eksempel, som jeg kender noget til. På Københavns Maskinskole er der i de sidste 50 år uddannet 50 pct. af alle de maskinmestre, som er uddannet her i landet, 75 pct. af maskinmestrene med udvidet maskinmestereksamen og 90 pct. af dem, der indstiller sig til elektroinstallatørprøven. Ikke desto mindre må maskinskolen stifte gæld for at klare dagen og vejen, den må arbejde med stadigt underskud — det synes jeg man bør hendele opmærksomheden på, især når man er enig i den betragtning, at skolerne skal følge med — og noget lignende gælder i øvrigt for maskinskolerne landet over, for når det nu af maskinskolen kræves, at der — således som ministeren siger det — skal anskaffes f. eks. laboratorieudstyr til 100 000 kr., og staten kun vil betale 50 000 kr., ja, så kan forståelse jo ikke hjælpe på underskuddet, der i øvrigt — det vil jeg gerne tilføje — ville blive langt større, hvis ikke erhvervene og andre ydede deres bidrag. Det er mig inderligt imod at påkalde statens hjælp og støtte, men når den højtærede minister taler om, at det er nødvendigt, at der er det bedste materiel til stede for den tekniske uddannelse, med andre ord taler varmt for den tekniske uddannelse, og når man fra alle sider taler så meget om, at ungdommen også må have let adgang til teknisk undervisning, ja, så er det efter min mening velbegrundet at påkalde statens støtte til den art undervisning — jeg kunne for resten også godt sige anden teknisk undervisning, men jeg holder mig altså til den undervisning, der omhandles i de her foreliggende lovforslag — og ganske særlig synes jeg, fordi eleverne selv yder deres bidrag til undervisningen. Man må

ikke forstå det sådan, at jeg er en modstander af, at eleverne skal bidrage til undervisningen, tværtimod, men det forekommer mig, at staten og handelsministeriet må være varsomme i henseende til at lade tekniske undervisning hæmmes af økonomisk åndenød.

De beløb, der er tale om til maskinundervisningen, er, i hvert fald hvad jeg kender til det, småpenge i forhold til, hvad der ydes på andre og måske knap så væsentlige områder, hvor man ligefrem halsler efter at yde gratis undervisning. Det forekommer mig, at den højtærede handelsminister skulle tage fat på disse problemer, søge at skaffe noget bedre balance i tingene og tilvejebringe tålelige forhold. Jeg mener ikke, at den højtærede handelsminister skal lære af undervisningsministeren på alle punkter, men den højtærede handelsminister skal efter min mening søge at hævde sin stilling som den rette værner af den undervisning, der ligger under handelsministeriet. Jeg tror nemlig, at denne undervisning ligger allerbedst i handelsministeriet.

Rager: Det ærede medlem hr. A. C. Normann, som på mit partis vegne vil deltage i udvalgsbehandlingen af disse lovforslag, er desværre blevet forhindret i at være til stede i dag, og jeg skal derfor gøre nogle bemærkninger, som dog kun bliver ganske korte og ganske få.

Vi forstår og indser til fulde det rigtige i, at en kommission har beskæftiget sig med de spørgsmål, der her skal lovgives om, idet udviklingen jo på de områder, vi her behandler, har været sådan, at den herom gældende lovgivning trænger til at få en make-up. Vi vil derfor med stor interesse deltage i udvalgsarbejdet, og vi håber, at der må komme et tilfredsstillende resultat ud deraf.

En enstemmig kommissionsbetænkning har jo altid en vis vægt, men det har dog tidligere vist sig, at der i en enstemmig kommissionsbetænkning kunne være ting, som folkettinget har måtte sætte sig imod